

CONSILIUL LEGISLATIV

Biroul permanent al Senatului

Bp.

45

11.03.2026

Biroul permanent al Senatului

185

23.03.2026

AVIZ

**referitor la propunerea legislativă pentru completarea Legii
nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului**

Analizând propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului (b45/10.02.2026), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/690/16.02.2026 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D87/16.02.2026,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare completarea Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, după articolul 27, cu un nou capitol, Capitolul IV¹, cuprinzând articolele 27¹ - 27⁷.

Potrivit Expunerii de motive, intervenția legislativă preconizată este argumentată prin faptul că „*Prin această inițiativă legislativă se urmărește crearea unui cadru normativ coerent, care să permită limitarea accesului minorilor sub 16 ani la platformele de socializare, responsabilizarea furnizorilor de servicii digitale și implicarea reală a părinților și tutorilor legali în supravegherea activității online a copiilor.*

Măsura propusă constituie un pas necesar pentru prevenirea delincvenței juvenile, reducerea consumului de droguri în rândul tinerilor și restabilirea unui climat de siguranță și echilibru moral în societatea românească”.

2. Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea dispozițiilor art. 75 alin. (1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. Menționăm că alte două propuneri legislative cu obiect de reglementare **protecția minorilor împotriva conținutului nociv distribuit pe platformele online** (b193/29.05.2025 și b222/05.06.2025), au fost avizate recent de Consiliul Legislativ, fiind emise avizele favorabile, cu observații și propuneri, nr. 380/06.06.2025 și nr. 389/12.06.2025.

Totodată, concomitent cu prezenta propunere legislativă, au fost trimise spre avizare alte două proiecte având obiect de reglementare similar: **propunere legislativă privind protecția minorilor sub 16 ani pe platformele de social media** (b54/2026), respectiv **propunere legislativă pentru protecția minorilor împotriva riscurilor utilizării rețelelor sociale** (Plx.61/2026).

Pentru sistematizarea legislației și promovarea unor soluții unitare, sugerăm dezbateră concomitentă a acestor proiecte, în vederea adoptării unui singur act normativ.

5. Din perspectiva drepturilor copilului, considerăm că măsurile legislative care vizează protecția copiilor în mediul online sunt nu doar binevenite, ci și absolut necesare în contextul actual, caracterizat de o expunere tot mai timpurie și mai intensă a copiilor la platformele online. Într-un spațiu digital aflat în continuă expansiune, lipsa unor măsuri clare de reglementare poate expune copiii la riscuri majore.

Apreciem că orice măsură suplimentară privind protejarea copiilor în mediul online trebuie să respecte, în egală măsură, regulile și obligațiile ce revin atât autorităților, cât și furnizorilor de servicii digitale, în ceea ce privește protecția datelor cu caracter personal ale tuturor utilizatorilor, indiferent de vârstă.

Cu toate acestea, având în vedere obligația tuturor acestor actori de a respecta interesul superior al copilului, considerăm că acesta trebuie avut în vedere cu prioritate în orice demers legislativ, chiar și atunci când atingerea sa impune adoptarea unor măsuri suplimentare de siguranță.

6. Precizăm că din cuprinsul **Expunerii de motive** nu reiese ca soluțiile preconizate să fi fost precedate de o temeinică fundamentare, nefiind respectate prevederile art. 31 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, Expunerea de motive nu respectă structura instrumentului de prezentare și motivare, prevăzută la art. 31 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nefiind prezentate, printre altele, informații referitoare la consultările derulate în vederea elaborării propunerii, organizațiile și specialiștii consultați, recomandările primite și la impactul financiar asupra bugetului general consolidat.

De asemenea, instrumentul de prezentare și motivare nu conține informații privind concluziile studiilor, lucrărilor de cercetare, evaluărilor statistice, impactul asupra sistemului juridic sau măsurile de implementare.

Astfel, în actuala redactare a Expunerii de motive, sunt încălcate dispozițiile art. 32 alin. (3) teza I¹ din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Pe de altă parte, pentru o fundamentare temeinică a soluției legislative propuse, recomandăm completarea **Expunerii de motive** cu informații din raportul tematic al Organizației Mondiale a Sănătății (OMS) intitulat *„A focus on adolescent social contexts in Europe, Central Asia and Canada: Health Behaviour in School-aged Children international report from the 2021/2022 survey: Volume 7”*, care vizează 44 de țări și regiuni. Potrivit acestui raport, **România înregistrează cea mai ridicată prevalență a utilizării problematice a rețelelor sociale în rândul adolescenților de 11, 13 și 15 ani**, respectiv 22% (față de media de 11%), și, totodată, cea mai mare creștere a acestui indicator comparativ cu studiul anterior HBSC 2017/2018.

În raportul tematic menționat, OMS subliniază nevoia urgentă ca statele să își consolideze măsurile privind reglementarea și accesul adolescenților la tehnologiile digitale, în cadrul unei abordări cuprinzătoare, care să includă, printre altele, educație pentru alfabetizare digitală în școli, implicarea familiei și măsuri de sprijin adecvate, formarea cadrelor didactice și a profesioniștilor relevanți, precum și responsabilizarea platformelor online pentru aplicarea limitelor de vârstă și pentru adoptarea unui design mai sigur pentru această categorie de utilizatori.

7. Menționăm că, potrivit prevederilor art. 7 alin. (3¹) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, *„Propunerile legislative, proiectele de legi și celelalte proiecte de acte normative vor fi însoțite, în mod obligatoriu, de o*

¹ „Motivarea trebuie să se refere la forma finală a proiectului de act normativ”.

evaluare preliminară a impactului noilor reglementări asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului”.

Precizăm că evaluarea preliminară a impactului noilor reglementări asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului reprezintă un set de activități și proceduri realizate cu scopul de a asigura o fundamentare adecvată a inițiativelor legislative, în vederea, atât a evaluării impactului legislației specifice în vigoare la momentul elaborării proiectului de act normativ, cât și a evaluării impactului politicilor publice pe care proiectul de act normativ le implementează.

În considerarea impactului propunerii legislative asupra drepturilor și libertăților copiilor, apreciem că este necesară o **evaluare preliminară a impactului reglementărilor propuse asupra drepturilor și libertăților fundamentale** ale acestora.

8. Precizăm că, potrivit prevederilor art. 13 lit. a) și c) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare „actul normativ trebuie să se integreze organic în sistemul legislației, scop în care: a) proiectul de act normativ **trebuie corelat cu prevederile actelor normative de nivel superior sau de același nivel, cu care se află în conexiune;** ... c) proiectul de act normativ **trebuie să fie corelat cu reglementările comunitare și cu tratatele internaționale la care România este parte”.**

În context, menționăm **Regulamentul (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE (Regulamentul privind serviciile digitale - DSA - Digital Services Act)**, adoptat în cursul anului 2022 și aplicabil în integralitate începând cu data de 17.02.2024. Actul juridic european își propune să armonizeze normele aplicabile serviciilor intermediare pe piața internă, stabilind un set de reguli ce trebuie respectate și puse în aplicare de furnizorii de servicii intermediare.

Precizăm că Regulamentul privind serviciile digitale este un act juridic european direct aplicabil statelor membre din Uniunea Europeană, potrivit prevederilor art. 288 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și art. 148 alin. (2) din Constituția României, republicată, și conține o serie de obligații care vizează furnizorii de servicii intermediare cum ar fi, cu titlu de exemplu, platformele online, rețelele sociale, marketplace-urile, magazinele de aplicații, motoarele de căutare sau furnizorii de servicii de găzduire.

Menționăm că art. 28 alin. (1) din regulament **stabilește în sarcina furnizorilor de platforme online accesibile minorilor obligația de a institui măsuri adecvate și proporționale pentru a**

asigura un nivel ridicat de confidențialitate, siguranță și securitate a minorilor în cadrul serviciului lor.

Prin considerentul (71) din preambulul regulamentului, sunt clarificate situațiile în care o **platformă online este accesibilă minorilor**, respectiv *„atunci când condițiile sale generale de utilizare le permit minorilor să utilizeze serviciul, când serviciul său este direcționat către minori sau este utilizat în mod predominant de aceștia sau când furnizorul are cunoștință în alt mod de faptul că unii dintre destinatarii serviciului său sunt minori”*.

În conformitate cu art. 19 din Regulamentul privind serviciile digitale, obligația prevăzută la art. 28 alin. (1) din regulament nu se aplică furnizorilor de platforme online care se califică drept microîntreprinderi sau întreprinderi mici, cu excepția cazului în care platforma lor online a fost desemnată de Comisia Europeană drept o platformă online foarte mare în conformitate cu art. 33 din regulament.

Totodată, menționăm adoptarea **Legii nr. 50/2024²** care are ca obiect reglementarea serviciilor intermediare oferite destinatarilor acestora care sunt stabiliți sau situați în Uniunea Europeană, furnizate de furnizorul de servicii intermediare al cărui loc principal de stabilire se află în România ori care își are reședința în România ori al cărui reprezentant legal este stabilit în România.

Conform prevederilor art. 3 lit. g) pct. (iii) coroborate cu art. 3 lit. i) din Regulamentul (UE) 2022/2065, un serviciu intermediar înseamnă și un serviciu de găzduire, iar o platformă online este un serviciu de găzduire care, la cererea unui destinatar al serviciului, stochează și diseminează informații către public.

Prin urmare, observăm că prevederile Legii nr. 50/2024 vizează și reglementarea platformelor online.

În acest context, apreciem că prezenta propunere legislativă se dorește a fi o reglementare având caracter special³ prin raportare la normele Regulamentului (UE) 2022/2065 și ale Legii nr. 50/2024.

Având în vedere existenței Regulamentului (UE) 2022/2065 și a Legii nr. 50/2024, apreciem că Expunerea de motive ar trebui să cuprindă justificări suplimentare din care să reiasă caracterul insuficient al normelor aflate în vigoare, precum și elementele de noutate ale

² privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE (Regulamentul privind serviciile digitale), precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 365/2002 privind comerțul electronic

³ Cu privire la caracterul special al unei norme, menționăm că, potrivit art. 15 alin. (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare: „caracterul special al unei reglementări se determină în funcție de obiectul acesteia, circumstanțiat la anumite categorii de situații, și de specificul soluțiilor legislative pe care le instituie.

inițiativei legislative circumstanțiat prin raportare la categoriile de situații și la specificul soluțiilor legislative instituite, în acord cu prevederile din Legea nr. 24/2000.

9. Din perspectiva eficacității și proporționalității măsurilor ce trebuie instituite, fără a ne pronunța asupra oportunității soluției legislative propuse, apreciem că o interdicție completă privind crearea și utilizarea contului sub 16 ani pe platformele de socializare riscă să fie ușor de eludat (consum fără cont, utilizarea contului altei persoane) și să ignore diferențele relevante de dezvoltare între grupe de vârstă.

În logica argumentelor invocate frecvent de specialiști în spațiul public, o alternativă ar fi un model etapizat, în care, pentru segmentul de vârstă de la 12 sau 13 ani până la 15 sau 16 ani, se permite **accesul condiționat la platforme de socializare care respectă cerințe de protecție a minorului, cu acordul și implicarea părinților sau tutorelui** (consimțământ parental verificabil).

Totodată, apreciem că o trecere bruscă, la împlinirea vârstei de 16 ani, de la interdicție totală la acces nerestricționat la platformele de socializare nu este, în sine, o soluție optimă din perspectiva protecției minorilor, întrucât nu favorizează formarea graduală a competențelor de utilizare responsabilă și nici adaptarea progresivă la riscurile specifice mediului online. În această logică, un regim tranzitoriu, cu acces condiționat și garanții adecvate pentru categoria 12/13 - 15/16 ani, poate asigura o tranziție mai controlată și mai ușor de corelat cu măsurile educaționale și cu rolul părinților sau tutorelui.

O asemenea soluție ar permite legiuitorului să iasă din logica unei interdicții generale și să **reglementeze riscurile asociate platformelor de socializare, prin obligații clare pentru acestea, de tipul:**

- setări implicite de confidențialitate ridicată (profil nepublic, limitarea căutării);
- limitarea sau condiționarea funcționalităților cu risc și a mecanismelor de amplificare;
- limitări privind colectarea și prelucrarea datelor și publicitatea (în special publicitatea direcționată către copii);
- instrumente de control parental și raportare etc.

Totodată, pentru a evita o reglementare excesiv de largă, astfel încât norma să limiteze capabilitățile nocive, **fără a suprima însă utilizări care pot avea și componentă de socializare interpersonală și informare, ar fi utilă identificarea funcționalităților cu risc, cum ar fi:**

- personalizarea automată a fluxului de conținut (feed) prin recomandări bazate pe profilare sau comportament;

- indicatori de popularitate care stimulează competiția și validarea socială (număr de like-uri, share-uri, vizualizări, urmăritori);
- funcții de amplificare a distribuției și a expunerii publice (recomandări către persoane necunoscute, redistribuire virală, livestream, recomandarea conturilor);
- filtre și efecte de înfrumusețare și alterare a imaginii;
- mecanisme de recompensă etc.

De altfel, instituirea unei interdicții generale și aplicarea sa bruscă, fără un regim tranzitoriu și fără măsuri complementare, poate genera efecte adverse de natură comportamentală la o parte dintre adolescenți (de exemplu, reacții de tip „sevraj psihologic”, cu creșterea iritabilității, anxietății și conflictelor). Prin urmare, în considerarea principiilor proporționalității și a interesului superior al copilului, se recomandă analizarea instituirii unui mecanism de tranziție și corelarea cu măsuri de sprijin (alfabetizare media și digitală, informare și îndrumare pentru părinți, consiliere psihologică școlară etc.), pentru a evita ca protecția minorilor să fie redusă exclusiv la un instrument prohibitiv.

10. Din punct de vedere al respectării normelor de tehnică legislativă, este necesar ca **formula introductivă** să fie poziționată după titlul propunerii legislative.

De asemenea, este necesară reformularea **părții dispozitive a articolului unic**, astfel:

*„Articol unic. - **După articolul 27 din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 159 din 5 martie 2014, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou capitol, Capitolul IV¹, alcătuit din articolele 27¹ - 27⁷, cu următorul cuprins:**”.*

Totodată, pentru unitate cu celelalte capitole ale actului normativ asupra căruia se intervine, este necesar să fie prevăzut un titlu pentru capitolul nou introdus.

Având în vedere faptul că, în Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, articolele nu au denumiri marginale, este necesară eliminarea acestora de la articolele preconizate a completa actul de bază.

11. La art. 27¹ alin. (2), semnalăm că sintagma *„obligația de a adopta măsuri legislative și administrative adecvate”*, prin gradul mare de generalitate, este improprie stilului normativ, fiind necesară reformularea acesteia în mod corespunzător.

Referitor la acest aspect, precizăm că și art. 28 alin. (1) din Regulamentul privind serviciile digitale prevede că furnizorii de platforme online accesibile minorilor trebuie să instituie măsuri adecvate

și proporționale pentru a asigura un nivel ridicat de confidențialitate, siguranță și securitate a minorilor în cadrul serviciului lor. Întrucât platforme online diferite pot implica diferite tipuri de riscuri pentru minori, pentru respectarea principiului proporționalității, apreciem că nu toți furnizorii de platforme online trebuie să aplice aceleași măsuri.

Evaluarea caracterului proporțional al unei măsuri necesită o analiză de la caz la caz din partea fiecărui furnizor cu privire la:

a) riscurile pentru confidențialitatea, siguranța și securitatea minorilor generate de platforma online, având în vedere, printre altele, tipul de serviciu furnizat și natura serviciului, utilizarea preconizată sau efectivă a acestuia și baza de utilizatori ai serviciului respectiv;

b) impactul măsurilor propuse asupra drepturilor și libertăților copilului, astfel cum sunt prevăzute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și Convenția Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului.

12. La art. 27², întrucât normele propuse sunt definiții ale unor expresii, acestea trebuie să fie prevăzute în cuprinsul art. 4 din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului.

Pe de altă parte, se constată că definițiile „*consimțământ parental verificabil*” și „*prelucrarea datelor copilului*” nu sunt utilizate ulterior în cuprinsul Capitolului IV¹; prin urmare, recomandăm, pentru coerență și rigoare legislativă, fie eliminarea definițiilor care nu au incidență asupra normelor instituite, fie instituirea unor dispoziții exprese care să le valorifice.

La norma preconizată pentru **art. 27² lit. a)**, referitor la expresia „platformă de socializare reprezintă orice serviciu al societății informaționale”, precizăm că sintagma „**servicii ale societății informaționale**” este definită atât de Regulamentul privind serviciile digitale, la art. 3 lit. a), cât și de Regulamentul general privind protecția datelor, la art. 4 pct. 25, ca fiind un serviciu în sensul definiției de la art. 1 alin. (1) lit. (b) din Directiva (UE) 2015/1535. Potrivit regulamentului, **platformele online**, definite la art. 3 lit. i), **sunt o subcategorie a serviciilor intermediare, care, la rândul lor, fac parte din categoria mai largă a serviciilor societății informaționale.**

Prin urmare, pentru un plus de precizie a normei, propunem înlocuirea expresiei „serviciu al societății informaționale” cu sintagma „**platformă online**”. În acest sens, a se vedea considerentul (13) din preambulul Regulamentului privind serviciile digitale, care menționează „*Platformele online, cum ar fi rețelele sociale sau platformele online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții (...)*”.

Termenii „publică” și, mai ales, „semi-publică” sunt lipsiți de precizie și pot conduce la interpretări neunitare. Prin urmare, recomandăm fie definirea lor explicită, fie înlocuirea cu criterii obiective verificabile, din care să rezulte că un conținut sau un serviciu ori o zonă a platformei online este accesibil(ă) unui număr nedeterminat de utilizatori sau destinatari (de exemplu, aderarea este deschisă fără selecție reală), respectiv pe bază de invitație sau înscriere, cu un număr determinat ori determinabil de membri (de exemplu, accesul presupune validare individuală de către administrator).

Pe de altă parte, formularea „permite (...) interacțiunea (...) cu alți utilizatori” este neclară sub aspectul subiectului interacțiunii. Prin urmare, pentru claritate și previzibilitate, norma trebuie să indice explicit cine interacționează (utilizatorii între ei sau un utilizator cu alți utilizatori), pentru a evita interpretări divergente.

Totodată, pentru un plus de rigoare în exprimare, recomandăm ca expresia „cont personal” să fie înlocuită cu sintagma „cont de utilizator”. Observația este valabilă și pentru **art. 27³**.

La norma preconizată pentru **art. 27² lit. b)**, referitor la sintagma „*consimțământ parental*”, semnalăm că, potrivit prevederilor art. 6 alin. (1) teza a II-a din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, „***Soluțiile pe care le cuprinde trebuie să fie temeinic fundamentate, luându-se în considerare interesul social, politica legislativă a statului român și cerințele corelării cu ansamblul reglementărilor interne***”.

În acest sens, precizăm că în Strategia națională din 12 octombrie 2023 pentru protecția și promovarea drepturilor copilului „Copii protejați, România sigură” 2023 - 2027, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 969/2023, cu modificările și completările ulterioare, este utilizată expresia „*Controlul părinților asupra timpului petrecut de copii în mediul online*”.

Pe de altă parte, semnalăm că ipoteza juridică a **controlului părinților** se circumscrie celei a **autorității părintești**, definită la art. 483 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ca fiind „*ansamblul de drepturi și îndatoriri care privesc atât persoana, cât și bunurile copilului și aparțin în mod egal ambilor părinți*”.

Părinții exercită autoritatea părintească numai în interesul superior al copilului, cu respectul datorat persoanei acestuia, și îl asociază pe copil la toate deciziile care îl privesc, ținând cont de vârsta și de gradul său de maturitate. Ambii părinți răspund pentru creșterea copiilor lor minori.

Menționăm că, potrivit prevederilor art. 484 din același act normativ, *„Autoritatea părintească se exercită până la data când copilul dobândește capacitatea deplină de exercițiu”*.

În ceea ce privește consimțământul copiilor în legătură cu serviciile societății informaționale, art. 8 alin. (1) din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) care statuează că, în cazul în care persoana vizată și-a dat consimțământul pentru prelucrarea datelor sale cu caracter personal pentru unul sau mai multe scopuri specifice, *„în ceea ce privește oferirea de servicii ale societății informaționale în mod direct unui copil, prelucrarea datelor cu caracter personal ale unui copil este legală dacă copilul are cel puțin vârsta de 16 ani. Dacă copilul are sub vârsta de 16 ani, respectiva prelucrare este legală numai dacă și în măsura în care consimțământul respectiv este acordat sau autorizat de titularul răspunderii părintești asupra copilului”*.

În acest sens, potrivit art. 8 alin. (2) din actul juridic european, *„Operatorul depune toate eforturile rezonabile pentru a verifica în astfel de cazuri că titularul răspunderii părintești a acordat sau a autorizat consimțământul, ținând seama de tehnologiile disponibile”*.

La norma preconizată pentru **art. 27² lit. c)**, pentru rigoare normativă, propunem ca norma să fie reformulată, astfel:

„c) prelucrarea datelor copilului înseamnă prelucrarea datelor cu caracter personal ale copilului, în sensul art. 4 pct. 1 și 2 din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului european și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor)”.

13. La **art. 27³**, având în vedere faptul că este alcătuit dintr-un singur alineat, din debutul textului se va elimina cifra „(1)”.

De asemenea, semnalăm că soluția legislativă potrivit căreia *„Este interzisă crearea și utilizarea unui cont personal pe platformele de socializare de către copiii cu vârsta sub 16 ani”* trebuie corelată cu dispozițiile de lege lata ale art. 28 alin. (1), (2) și (4) din actul de bază, potrivit căruia *„(1) Copilul are dreptul la libertate de exprimare. (2) Libertatea copilului de a căuta, de a primi și de a difuza informații de orice natură, inclusiv în mediul online, care vizează promovarea*

bunăstării sale sociale, spirituale și morale, sănătatea sa fizică și mentală, sub orice formă și prin orice mijloace la alegerea sa, este inviolabilă”.

Pe de altă parte, precizăm că, în actuala redactare, interdicția vizează „*crearea și utilizarea contului*” de către minorul sub 16 ani. În această arhitectură normativă rămân neacoperite sau insuficient acoperite situații precum accesarea conținutului fără cont (acolo unde platforma permite) și utilizarea prin contul altei persoane (părinte, frate, prieten), ceea ce poate conduce la eludarea măsurii și la aplicare neunitară. De aceea, recomandăm clarificarea intenției legiuitorului: dacă se urmărește limitarea conturilor sau limitarea accesului efectiv la funcționalități relevante.

14. La art. 27⁴ alin. (1) lit. b), semnalăm că obligația privind „*protejarea interesului superior al copilului în toate etapele furnizării serviciilor digitale*” are un caracter prea general și nu stabilește un standard minim verificabil de conformare (nu indică măsuri, criterii sau repere operaționale), ceea ce afectează claritatea și previzibilitatea normei și îngreunează aplicarea, inclusiv sub aspect contravențional. În plus, formularea riscă să dubleze principiul general al interesului superior al copilului deja consacrat în Legea nr. 272/2004, fără a adăuga o obligație juridică determinată.

Pe de altă parte, este necesară corelarea soluțiilor legislative preconizate cu dispozițiile Regulamentului (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE (Regulamentul privind serviciile digitale - DSA - Digital Services Act).

Precizăm că Regulamentul privind serviciile digitale stabilește, la art. 28, cadrul general privind protecția minorilor în mediul online, normă care îi vizează pe toți **furnizorii de platforme online**.

În temeiul art. 28 alin. (4) din actul juridic european, Comisia Europeană a pus recent în dezbatere, până la data de 10 iunie 2025, proiectul de **Orientări privind măsurile de asigurare a unui nivel ridicat de confidențialitate, siguranță și securitate online pentru minori**. Aceste orientări, care propun o serie de **obligații pentru furnizorii de platforme online accesibile minorilor**, vor avea rolul de a promova o abordare unitară a protecției minorilor în mediul online la nivelul tuturor statelor membre ale Uniunii Europene, prezentând soluții și exemple de bune practici pe care fiecare stat membru le poate urma.

Așa cum se precizează în capitolul 2 al proiectului de Orientări ale Comisiei referitor la sfera de aplicare, normele prevăzute la alin. (1) - (3) al art. 28 din Regulamentul privind serviciile digitale

stabilesc o serie de **reguli referitoare la toți furnizorii de platforme online**, după cum urmează:

- furnizorii de platforme online accesibile minorilor au obligația de a institui măsuri adecvate și proporționale pentru a asigura un nivel ridicat de confidențialitate, siguranță și securitate a minorilor în cadrul serviciului lor;

- furnizorii de platforme online nu prezintă pe interfețele lor comunicări cu caracter publicitar bazate pe crearea de profiluri pentru care se folosesc datele cu caracter personal ale destinatarului serviciului, atunci când știu cu un grad rezonabil de certitudine că destinatarul serviciului este minor;

- furnizorii de platforme online nu au obligația să prelucreze date cu caracter personal suplimentare pentru a evalua dacă destinatarul serviciului este minor.

Potrivit proiectului de Orientări ale Comisiei, și alte prevederi ale Regulamentului privind serviciile digitale vizează, de asemenea, asigurarea protecției minorilor în mediul online. Printre acestea se numără, *inter alia*, mai multe dispoziții prevăzute în Secțiunea 5 a Capitolului III din regulament, care impun **obligații suplimentare furnizorilor de platforme online foarte mari** și motoarelor de căutare online foarte mari.

Astfel, furnizorii de platforme online foarte mari trebuie să realizeze o evaluare a riscurilor sistemice din cadrul Uniunii Europene care sunt cauzate de proiectarea sau de funcționarea serviciilor furnizate și a sistemelor lor aferente, inclusiv a sistemelor algoritmice, sau de utilizarea serviciilor lor, inclusiv a riscului producerii unor efecte negative reale sau previzibile asupra protecției minorilor.

De asemenea, furnizorii de platforme online foarte mari trebuie să adopte, printre altele, măsuri specifice pentru a proteja drepturile copilului, inclusiv instrumente de verificare a vârstei și de control parental sau instrumente menite să ajute minorii să semnaleze abuzuri sau să obțină sprijin, după caz.

Și alte prevederi ale Regulamentului privind serviciile digitale vizează asigurarea protecției minorilor în mediul online. Printre acestea se numără, *inter alia*, mai multe dispoziții prevăzute în Secțiunea 5 a Capitolului III din regulament, care impun **obligații suplimentare furnizorilor de platforme online foarte mari**, respectiv platformelor online care au un număr mediu lunar de destinatari activi ai serviciilor în Uniunea Europeană mai mare sau egal cu 45 de milioane.

Menționăm că **platformele online sunt o subcategorie a serviciilor intermediare**, definite la art. 3 lit. g) din Regulamentul

privind serviciile digitale, care, la rândul lor, sunt parte a categoriei mai largi a serviciilor societății informaționale. Prin urmare, considerăm că impunerea unor obligații în sarcina tuturor furnizorilor de servicii online/servicii ale societății informaționale în domeniul protecției minorilor în mediul online nu reprezintă o măsură excesivă și birocratică, de natură să afecteze competitivitatea acestora.

15. La norma propusă pentru **art. 27⁵ alin. (1)**, semnalăm că proiectul nu definește termenul „profilarea”, în vreme ce în dreptul Uniunii noțiunea respectivă are un înțeles tehnic consacrat, prin Regulamentul general privind protecția datelor. Prin urmare, pentru precizia și previzibilitatea normei, propunem corelarea acesteia cu definiția prevăzută la art. 4 pct. 4 din Regulament.

În ceea ce privește sintagma „în scopuri (...) de influențare comportamentală”, considerăm că aceasta este insuficient determinată și poate acoperi o plajă foarte largă de practici inerente funcționării platformelor (ordonarea conținutului, recomandări, notificări), fără delimitarea explicită a influențării manipulative ori a mecanismelor adictive. În forma actuală, standardul de conformare este lipsit de previzibilitate, iar scopul este greu de stabilit, ceea ce afectează aplicabilitatea, inclusiv sub aspect contravențional. Prin urmare, propunem reformularea corespunzătoare a normei.

16. La **art. 27⁶ alin. (1)**, la partea introductivă, pentru o exprimare mai adecvată, sugerăm ca sintagma „prezentului capitol” să fie redată sub forma „art. 27¹ - 27⁵”.

La **lit. a) și b)**, semnalăm că enumerarea autorităților însărcinate cu „aplicarea și monitorizarea dispozițiilor prezentului capitol” nu este dublată de o delimitare a rolurilor și atribuțiilor concrete, ceea ce poate conduce la suprapuneri ori lacune de competență și la practici neunitare de aplicare.

De asemenea, la **lit. c)**, semnalăm că sintagma „alte autorități competente, potrivit legii”, prin gradul mare de generalitate, afectează previzibilitatea și accesibilitatea normei, întrucât nu permite identificarea autorităților vizate și a temeiului lor de competență în domeniu. În România, coordonatorul serviciilor digitale, cu rol în supravegherea aplicării obligațiilor ce revin furnizorilor de servicii intermediare (inclusiv furnizorilor de platforme online), este Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații (ANCOM), desemnată prin art. 14 alin. (1) din Legea nr. 50/2024 privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a

Directivei 2000/31/CE (Regulamentul privind serviciile digitale), precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 365/2002 privind comerțul electronic.

17. La **art. 27⁷**, prin care se stabilesc sancțiunile, precizăm că modalitatea de reglementare nu respectă niciunul dintre principiile răspunderii contravenționale, reieșite din reglementarea-cadru în materie și din jurisprudența constantă a Curții Constituționale în domeniu.

Astfel, enunțul **părții introductive a art. 27⁷**, potrivit căreia constituie contravenții „nerespectarea obligațiilor prevăzute de prezentul capitol” nu cuprinde descrierea faptelor ce constituie contravenții, astfel cum impun dispozițiile art. 3 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001.

Așa cum a reținut Curtea Constituțională în Decizia nr. 30/2025, *„norma prin care sunt stabilite contravenții trebuie să indice în mod clar și neechivoc obiectul material al acestora în chiar cuprinsul normei legale sau acesta trebuie să poată fi identificat cu ușurință, prin trimiterea la un alt act normativ cu care textul incriminator se află în conexiune, în vederea stabilirii existenței sau inexistenței contravenției. Norma trebuie redactată cu suficientă precizie pentru a permite cetățeanului să își controleze conduita, astfel încât să fie apt să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecințele care ar putea rezulta din săvârșirea unei anumite fapte. Ca atare, legea trebuie să definească în mod clar contravențiile și sancțiunile aplicabile, fiind necesar ca destinatarul normei să cunoască din însuși textul normei juridice aplicabile care sunt actele, faptele sau omisiunile ce pot angaja răspunderea sa contravențională.”* (par. 22).

Pe de altă parte, normele din cuprinsul **art. 27⁷ alin. (1) lit. a) - c)** stabilesc sancțiuni care se aplică părinților copiilor, deși niciuna dintre dispozițiile capitolului nou-introdus (art. 27¹ - 27⁶), a căror încălcare ar putea constitui contravenție, nu prevede obligații în sarcina acestora.

Prin urmare, nu se înțelege care ar putea fi „abaterile” pentru care ar urma să fie aplicate respectivele sancțiuni.

În plus, precizăm că, prin natura ei, sancțiunea prevăzută la **lit. c)** nici nu poate reprezenta o sancțiune contravențională, întrucât decăderea din exercițiul drepturilor părintești este o sancțiune civilă, aplicabilă în condițiile prevăzute de art. 508 și următoarele din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În subsidiar, precizăm și faptul că reglementarea răspunderii contravenționale nu este completă, întrucât proiectul nu cuprinde

dispozițiile necesare referitoare la stabilirea agenților constatatatori și la aplicarea, în completare, a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Sub rezerva celor exprimate mai sus, la **alin. (1) lit. a)**, pentru unitate terminologică cu Regulamentul privind serviciile digitale, recomandăm ca expresia „*mediul digital*” să fie înlocuită cu sintagma „*mediul online*”.

18. Semnalăm că soluțiile legislative preconizate în capitolul nou introdus sunt formulate, în parte, la nivel de principiu și conțin obligații tehnice a căror aplicare presupune standarde și proceduri detaliate (de exemplu, mecanisme de verificare a vârstei, garanții de minimizare a datelor, criterii de „promovare către copii”, cooperare și fluxuri instituționale).

În lipsa unor norme metodologice sau acte subsecvente care să stabilească repere minimale și proceduri uniforme, există risc de aplicare neunitară și de dificultăți în monitorizare și control. Ca atare, recomandăm introducerea unei dispoziții de punere în aplicare care să prevadă elaborarea și aprobarea, într-un termen determinat, a normelor metodologice de aplicare a dispozițiilor respective.

19. Semnalăm că trebuie respectate prevederile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia „*(1) Soluțiile legislative preconizate prin proiectul de act normativ trebuie să acopere întreaga problematică a relațiilor sociale ce reprezintă obiectul de reglementare pentru a se evita lacunele legislative*”.

În acest sens, menționăm că, în actuala redactare, soluțiile legislative preconizate sunt incomplete, deoarece nu sunt prevăzute norme tranzitorii prin care să se stabilească soluții pentru situația conturilor deja create pe platformele de socializare, astfel încât să se reglementeze dacă acestea sunt și rămân supuse dispozițiilor legale care le-au instituit.

Precizăm că, potrivit prevederilor art. 26 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în cazul în care prin noua reglementare sunt afectate raporturi sau situații juridice născute sub vechea reglementare, dar care nu și-au produs în întregime efectele până la data intrării în vigoare a noii reglementări, sunt necesare soluții legislative pentru situații tranzitorii.

Cu privire la normele tranzitorii, precizăm că, în paragrafele 31 și următoarele din **Decizia nr. 402 din 19 septembrie 2024**⁴, cu privire la normele intertemporale (tranzitorii), Curtea Constituțională a reținut că dispozițiile tranzitorii cuprind măsurile ce se instituie cu privire la derularea raporturilor juridice născute în temeiul vechii reglementări care urmează să fie înlocuită de noul act normativ și trebuie să asigure, pe o perioadă determinată, corelarea celor două reglementări, astfel încât punerea în aplicare a noului act normativ să decurgă firesc și să evite retroactivitatea acestuia sau conflictul între norme succesive⁵. Rolul normei tranzitorii este acela de a corela vechea reglementare cu noua reglementare, prin stabilirea unor măsuri referitoare la raporturile juridice apărute în temeiul vechii reglementări menite să evite retroactivitatea noii reglementări sau conflictul între normele succesive.

Obligația de a corela cele două reglementări, „astfel încât punerea în aplicare a noului act normativ să decurgă firesc”, are ca scop inclusiv evitarea hiatusului normativ cu privire la materia reglementată, legiuitorul fiind obligat să adopte măsurile necesare pentru a preîntâmpina un vid legislativ care poate genera consecințe juridice negative⁶.

PREȘEDINTE

Florin IORDACHE

București
Nr. 205/10.03.2026

⁴ Publicată în Monitorul Oficial nr. 15 din 10.01.2025.

⁵ Decizia nr. 134 din 19 martie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 661 din 10 iulie 2024, paragraful 16.

⁶ Decizia nr. 398 din 4 iulie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 869 din 27 septembrie 2023, paragraful 13, sau Decizia nr. 400 din 4 iulie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 942 din 18 octombrie 2023, paragraful 18.